

UNG

Amelie Nissfolk

Ida Karlsson

Ida Karlsson om den livsviktiga attityden inom församlingsarbete

"jag är där för andras skull!"

Amelie Nissfolk och Ida Karlsson är fullt engagerade i barn- och ungdomsarbetet i Betelförsamlingen i Karis.

De vet vad det innebär att möta problem men de är övertygade om att Gud alltid vet bäst. Det får dem att orka – även på måndagar.

PÅ MÅNDAGSKVÄLLAR SJUDER Betelförsamlingen i Karis av liv. Då är det nämligen dags för veckans höjdpunkt för både ledarna och barnen – Skoj o' hoj. Konceptet bakom de populära Skoj o' hoj-samlingarna är att göra dem till en gudstjänst på barnens villkor. Barnen, av vilka de flesta inte kommer från kristna hem, får en chans att höra om Gud och att möta honom, bland annat genom förbön.

Ungdomsarbetet i sin tur består av cellgrupper och ungdomssamlingar. För några år sedan bestod ungdomsarbetet mest av ungdomar som växt upp i församlingen men nu har man upplevt en ny tid av tillväxt och sett ungdomar bli frälsta. Varannan ungdomssamling är utåtriktad. Till dem satsar församlingen speciellt på att bjuda med nya människor.

”När man troget kommer och gör det man lovat göra så kommer inspirationen av sig själv”

Sedan hösten har församlingen varje tisdag haft möjlighet att hålla öppet hus i Karis ungdomshus i samarbete med staden. Onsdagar tillbringar Ida Karlsson och Amelie Nissfolk dessutom på högstadiet där de under lunchrasterna tillsammans med några lutherska ungdomsledare bara finns till för ungdomarna.

Det är mycket jobb. Amelie, 22, är anställd i församlingen på deltid som barn- och ungdomsledare och Ida, 24, är med i ledarteamen för barn- och ungdomsarbetet på frivillig basis. Men de satsar 110 procent. För de vill se sin stad frälst.

Herde för ungdomarna

Vad är det som driver er?

– Att vi har fått möta Gud och hans kärlek. Det är så pass bra att det måste delas med andra, säger Ida. Det finns barn och ungdomar som växer upp i dag utan att veta vem Jesus är och de har rätt att få veta sanningen. Vi vill skapa lika goda förutsättningar för alla att fatta ett beslut om de vill följa Jesus eller inte. Samtidigt känner jag starkt för att vara en rätt sorts herde för våra ungdomar, att satsa på dem och investera i dem. Många ungdomar saknar en sådan herde.

– Det känns motiverande att se unga människor fatta beslut om att följa Jesus, säger Amelie. Jag har verkligen fått ungdomarna på mitt hjärta och känner ett ansvar för dem.

Inspirationen tryter ibland, det har varje andlig ledare fått uppleva.

Amelie och Ida tacklar det genom att möta problemen och trots allt sträva framåt och fortsätta göra sitt jobb.

– Utgångspunkten är att när man satt sig in i något står man där, säger Ida. Att man inte orkar är ingen ursäkt. När man troget kommer och gör det man lovat göra så kommer inspirationen av sig själv. Själv brukar jag inse när jag ser barnen och ungdomarna att det ju är för deras skull jag är här – inte för min egen skull.

– Det är också viktigt att själv leva nära Gud så att man har rätt motiv för det man gör, ser det han ser och tänker det han tänker, påpekar Amelie. När det kommer en situation som känns jobbig tappar man lätt inspirationen, men ofta händer det något

Johannes Witick, Dan Eriksson och Samuel Nissfolk redo att spela treenigheten.

Foto: Ann-Sofie Nyström

Ungdomarna håller igång i Betel.

Foto: Ann-Sofie Nyström

stort och mäktigt efter allt det jobbiga.

Total överlåtenhet och att vara brinnande är viktigt för varje kristen.

– Det är bra för en själv att vara en brinnande kristen, jag tror att man får se mer av det man längtar efter då. Däremot handlar total överlåtenhet inte alltid om att jobba heltid i någon församling – det handlar om att söka Gud och hans vilja, göra hans vilja och vara trogen i det, säger Amelie.

På sådd kommer skörd

– Många av de ungdomar som är med i vårt ungdomsarbete nu har kommit med via Skoj o' hoj. När de var små kom de ibland och sade åt oss ”jag har hört Gud tala” eller ”jag har sett drömmar om min

framtid”. Vi vet att Gud på barnmötena har satt djupa spår i barnens liv, säger Amelie. Som tonåring kan de försöka att ”inte tro”, men det är svårt att komma bort från tron om man en gång fått möta Jesus.

Ungdomarna har själv velat börja jobba för sin församling. Efter att ungdomarna besökte en konferens i Sverige förra hösten började idéerna om att tjäna församlingen på ett nytt sätt gro. Sanna Lindroos, 16 år, är ledare för ungdomarnas eget projekt. Hon är en av dem som inte är uppväxt i församlingen utan blev frälst för två år sedan.

– Vi vill att församlingen ska kännas som ett hem, så det första vi gjorde var att rusta upp vinden på

Ann-Sofie Nyström
anso.nystrom@gmail.com